

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/59/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315205851
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315205851.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov - matka: D. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. N. M. XXX, zastúpená advokátom JUDr. Andrejom Garom, so sídlom Bratislava, Štefánikova 14, a otec: P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. N. M. XX, o návrhu starej matky M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. N. M. XXX, na úpravu styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní starej matky proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 26. apríla 2016, č.k. 12P/73/2015-88, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie zamietol návrh starej matky na úpravu jej styku s maloletým a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.
2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím článku 5 veta prvá, § 25 ods. 2 veta prvá, § 36 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a článku 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa, vecne svoje rozhodnutie zdôvodnil záverom, že úprava styku navrhovateľky s maloletým by nebola v záujme maloletého, ale bola by v rozpore s jeho vôľou a želaniami.
3. Z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že rodičia maloletého sú rozvedení a nežijú v spoločnej domácnosti, pričom maloletý žije s matkou, do starostlivosti ktorej bol zverený posledným rozhodnutím súdu. V súčasnosti prebieha na Okresnom súde Galanta konanie pod sp.zn. 16P/204/2010, v rámci ktorého sa rozhoduje o zmene poslednej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému. Dňa 20.03.2015 podala stará matka maloletého z otcovej strany (ďalej len navrhovateľka) návrh, ktorým sa domáha úpravy jej styku s maloletým s odôvodnením, že matka dieťaťa jej v stretávaní s vnukom bráni a maloletého ovplyvňuje v negatívnom postoji nielen vo vzťahu k otcovi, ale i vo vzťahu k navrhovateľke. Z dokazovania vyplynulo, že zatiaľ čo otec považuje úpravu styku navrhovateľky s maloletým za vhodnú, matka s ňou nesúhlasí z dôvodu, že maloletý sa s navrhovateľkou nechce stretávať a matka nepovažuje za vhodné nútiť ho k tomu poukazujúc pritom na skutočnosť, že od podania návrhu sa zhoršil psychický stav dieťaťa, ťažko zaspáva a v noci ho trápia zlé sny. V prebiehajúcom súvisiacom konaní č. 16/P/204/2010 bol vypracovaný znalcom PhDr. Igorom Obuchom znalecký posudok č. 23/2015, v ktorom sa konštatuje, že maloletý má k otcovi a k jeho matke (t.j. k navrhovateľke) jednoznačne negatívny vzťah a nie je vhodné, aby bol maloletý nútený stykať sa proti svojej vôli s osobami, s ktorými si neželá byť v kontakte. Maloletý prejavil svoj názor na otázku styku s navrhovateľkou aj pri psychologickom

vyšetrení v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Šaľa a zo správy tohto centra zo dňa 18.04.2016 vyplýva, že maloletý má obavy z toho, že sa bude musieť stretávať so starou matkou z otcovej strany i s otcom, u maloletého sa dokonca v dôsledku týchto obáv objavujú úzkostné stavy a myšlienky na samovraždu. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nie je splnená podmienka uvedená v ustanovení § 36 ods. 1 Zákona o rodine a síce, aby úprava styku maloletého so starou matkou bola v záujme maloletého. Práve naopak, vykonaným dokazovaním súd zistil, že maloletý má k navrhovateľke nielen negatívny vzťah a odmieta sa s ňou stretávať, ale u neho dokonca pretrvávajú obavy z toho, že bude ku kontaktu s ňou prinútený. Z uvedeného je zrejmé, že maloletý by styk s navrhovateľkou nevnímal ako realizáciu svojho práva zostať v kontakte aj so svojim širším príbuzenstvom, ale ako nepríjemnú povinnosť či nátlak. Maloletý má 12 rokov a je schopný svoje názory verbalizovať, pričom súd je povinný jeho názor rešpektovať. Keďže úprava styku v zmysle návrhu navrhovateľky by bola v rozpore s vôľou a želaniami maloletého, súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním navrhovateľka, ktorá žiadala, aby odvolací súd rozsudok pre jeho nepreskúmateľnosť zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolateľka uviedla, že prvé pojednávanie bolo odročené s tým, že sa navrhovateľka mala pokúsiť nadviazať kontakt (buď telefonický, e-mailový, alebo iný) s vnukom, bývajúcim v susednej ulici. Riadiac sa názorom súdu a sociálnej kurately sa pokúsila s maloletým stretnúť a priniesla mu darčeky k meninám i na Vianoce, ale matka maloletého jej styk s vnukom neumožnila, pretože neotvorila ani dvere svojho domu. Navrhovateľka sa viackrát snažila s vnukom stretnúť na futbalovom ihrisku, ale keďže hral futbal, k stretnutiu reálne nedošlo. Pri náhodnom stretnutí v obchodnom dome ju vnuk ani nepozdravil, odvrátil sa a tlačil sa na matku. Napriek tomu, že tieto skutočnosti navrhovateľka súdu na ďalšom pojednávaní oznámila, súd sa s nimi v odôvodnení nevysporiadal v súvislosti, čo podľa odvolateľky robí rozhodnutie nepreskúmateľným. Vytýkala tiež súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného PhDr. Igorom Obuchom v konaní č. 16P/204/2010, pričom sa neoboznámil aj so znaleckým posudkom Doc. MUDr. M. S., ktorá bola aj vypočúvaná na pojednávaní a vyjadrila sa, že sa presvedčila, že maloletý klame a je pod veľkým vplyvom matky. Odvolateľka nesúhlasí s názorom súdu, že by úprava styku maloletého s ňou nebola v záujme dieťaťa. Maloletý v domácnosti navrhovateľky vyrástol a táto s ním bola v pravidelnom kontakte do 30.11.2014, kedy naposledy bol u svojho otca. Odvtedy mu matka bráni v styku nielen s otcom ale aj s navrhovateľkou, keď ide navrhovateľka okolo ich bydliska, maloletý uteká za matkou do domu, matka maloletého ignoruje a nerešpektuje ani uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/13/2015 zo dňa 27.02.2016. Na facebooku sa maloletý prezentuje ako P. A. a nie ako P. C., čo si navrhovateľka vysvetľuje tým, že matka mu kradne aj identitu. Odvolateľka sa domnieva, že názor, ktorý maloletý prezentoval v tomto konaní, je v skutočnosti názorom jeho matky, ktorá je aj zodpovedná za súčasnú situáciu. Odvolateľka napokon vytkla súdu, že zápisnica z pojednávania zo 16.04.2016 je veľmi strohá a neobsahuje podstatné vyjadrenia prednesené na súdnom pojednávaní, obsah zápisnice je tendenčný, pričom sudkyňa odôvodnila rozsudok iba dôkazmi vykonanými z lekárskeho správ predkladanými matkou maloletého. Takýmto postupom súdu bolo navrhovateľke upreté právo na spravodlivý súdny proces a rozsudok súdu je preto podľa nej nezákonný.

5. K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadrila matka, ktorá navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, pričom dôrazne odmietala tvrdenie, že by navrhovateľke bránila v styku s maloletým. Maloletý P. prejavuje strach z otca a tiež príbuzných z jeho strany a odmieta ich. Má strach, že otec ublíži jeho rodine a aj jemu samému, a že ho unesie pred školu. Prežíva intenzívne úzkostné stavy a to intenzívnejšie od nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým sa určil jeho styk s otcom, pričom k psychickej pohode dieťaťa neprispel ani návrh navrhovateľky na úpravu jej styku s maloletým. Otec a jeho rodina sú presvedčení, že matka im bráni v styku s maloletým ale odmietajú prijať skutočnosť, že maloletý sa ich bojí a odmieta kontakt s nimi a to práve na základe negatívnych skúseností, ktoré zažil u otca a jeho príbuzných. Keď matka pripravuje maloletého na styk s otcom, najmä po psychickej stránke aby sa pokúsil aspoň vyjsť pred dom, vtedy sa maloletý psychicky zrúti a prosí ju aby tam vôbec nemusel ísť a pokiaľ matka nalieha, maloletý utečie do inej miestnosti a zatvorí sa do skrine. Matka navrhovateľke styk s maloletým nezakazovala ani neodopierala, avšak od podania návrhu navrhovateľka o styk s maloletým nejavila záujem a napokon sa s ním snažila skontaktovať až po odročení pojednávania v súvislosti so súdom uloženou povinnosťou. Je správne, že súd rešpektoval názor maloletého, pričom k otázke navrhovateľkou tvrdeného ovplyvňovania dieťaťa matkou poukázala

na správu Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie zo dňa 17.01.2014, v ktorej psychologička (v starostlivosti ktorej je maloletý P. už od roku 2010) uviedla, že vzhľadom na to, že vzťah k otcovi sa prezentuje v rozhovore, pri hre, v testoch, môžeme predpokladať, že nie je výsledkom manipulácie zo strany matky, ale je výsledkom skutočného P. prežívania a vzťahovania sa k otcovi. Kedykoľvek bez zaváhania by otca najradšej zo svojho života vymazal. Matka poukázala tiež na správu školskej špeciálnej pedagogičky zo dňa 01.03.2016 ktorá uviedla, že počas obdobia školského roka 2014-2015 a prvého polroka školského roka 2015-2016 zaznamenávajú veľmi časté depresívne nálady, plačlivosť, smútok, negatívny postoj, resp. nechť k otcovi, babke, k rodine C., nechce sa s nimi stretávať, ničia mu život, neustále má strach čo bude, nech dajú mame pokoj, zobrali mu detstvo, bojí sa ich a pod.. V správe sa uvádza, že maloletý hodil do školskej schránky list, kde vyjadruje svoje pocity beznádeje a následne školskej špeciálnej pedagogičke verbálne uviedol, že sa nechce stretávať s otcom, nenávidí celú rodinu C., nikto sa o jeho názory nezaujíma a keby sa zabil, tak by to všetko skončilo. Matka poukázala aj na skutočnosť, že PhDr. Y. dospela k diametrálne rozdielnym záverom ako Doc. S., pričom v starostlivosti PhDr. Y. je maloletý od roku 2010, takže dieťa pozná dlho a názor si vytvárala počas dlhšieho časového obdobia. Aj naposledy ustanovený znalec PhDr. Igor Obuch vo svojom posudku z októbra 2015 uviedol, že otec znalcovi hovoril, že v jeho vzťahu so synom bolo vždy všetko v poriadku (a syn je len pod vplyvom matky), čo je vysoko nepravdepodobné. Matka je toho názoru, že úprava styku maloletého so starou matkou nie je v záujme maloletého, pričom už na pojednávaniach poukazovala na špekulatívnosť navrhovateľkinho návrhu, keďže tento bol podaný v nadväznosti na uznesenie, ktorým bol najprv otcovi úplne obmedzený styk s maloletým a následne po odvolaní mu Krajský súd v Trnave umožnil styk v rozmedzí dve hodiny mesačne, pričom matka sa domnieva, že navrhovateľka chcela podaním svojho návrhu obísť vydané uznesenie a tak mariť spravodlivosť a vytvárať ďalší psychický tlak na maloletého.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - stará matka dieťaťa ako navrhovateľka v tomto konaní (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie treba považovať za správny.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12P/73/2015 je úprava styku starej matky s maloletým v rozsahu každého párneho piatka od 15.30. hod. do 17.30 hod. a každej nepárnej nedele od 10.00 hod. do 17.00 hod.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým návrh v celosti zamietol.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie vecne správne. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), keď aj podľa názoru odvolacieho súdu úprava styku starej matky s maloletým v súčasnosti nie je v záujme maloletého. K odvolacím argumentom starej matky však dopĺňa nasledovné:

10. Podľa § 25 ods. 5 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

11. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

12. Podľa Článku 3, bod 1,2 Dohovoru o právach dieťaťa, pri všetkých akciách týkajúcich sa detí, či už podniknutých verejnými alebo súkromnými inštitúciami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi orgánmi alebo zákonodarnými zbormi, najlepšie záujmy dieťaťa musia byť prvoradé. Štáty - zmluvné strany sa zavazujú zabezpečiť dieťaťu takú ochranu a starostlivosť, ktorá je nevyhnutná pre jeho blaho, berúc pritom do úvahy práva a povinnosti jeho rodičov, poručníkov alebo iných jednotlivcov právne zaň zodpovedných a na tento účel musia prijať všetky príslušné legislatívne a administratívne opatrenia.

13. V § 25 ods. 5 Zákona o rodine zákonodarca v súlade s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa zakotvil možnosť úpravy styku dieťaťa aj s blízkymi osobami. Blízkou osobou podľa § 116 OZ sú okrem iných aj príbuzní v priamom rade, t.j. predkovia, do ktorej kategórie spadá aj navrhovateľka, ktorá je starou matkou maloletého. Hoci takáto úprava styku dieťaťa s blízkou osobou je teda podľa súčasnej právnej úpravy prípustná, keď plne rešpektuje záujem dieťaťa ako prvoradé hľadisko a akceptuje, že dieťa môže mať ku svojim starým rodičom alebo iným príbuzným silné citové väzby, tieto osoby mohli pomáhať pri jeho výchove už od malička a dieťa je na nich citovo naviazané a prípadné prerušenie stykov s nimi by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia, jeho duševný a citový rozvoj a pod., zároveň však treba uviesť, že títo príbuzní (na rozdiel od rodičov dieťaťa) nemajú na styk s maloletým zákonné právo. Súd totiž musí skúmať vždy okolnosti každého prípadu a zisťovať, či sú tu kumulatívne splnené zákonné podmienky pre úpravu styku maloletého dieťaťa s blízkymi osobami, ktorými sú jednak pomery v rodine vyžadujúce úpravu styku maloletého dieťaťa s blízkymi osobami a jednak záujem maloletého na takejto úprave, pričom súd musí so zreteľom na vek a rozumovú vyspelosť dieťaťa uvážiť aj názor maloletého dieťaťa podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Citované ustanovenie § 25 ods. 5 Zákona o rodine zohľadňuje situácie, kedy maloleté dieťa má silné citové väzby s blízkymi osobami, avšak kontakt a stretávanie s týmito osobami nie sú prirodzeným a bežným prostriedkom upevňovania a udržiavania ich vzťahov, ale sú obmedzované, resp. minimalizované zásahom iných osôb, s ktorými dieťa žije. Aj keď tieto osoby nemajú zákonné právo na styk s dieťaťom, v každom prípade musí súd skúmať, či takáto úprava je v záujme dieťaťa, či si to vyžadujú pomery v konkrétnej rodine, či by nedošlo k citovej ujme a či by bol rozvoj dieťaťa najmä z citovej, rozumovej a mravnej stránky ohrozený, pokiaľ by mu nebolo umožnené stretávať sa aj s týmito osobami.

14. V prejednávanej veci ide o prípad maloletého dieťaťa toho času už 13- ročného, zvereného po rozvoze rodičov do osobnej starostlivosti matky. V súčasnosti prebieha na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 16P/204/2014 na návrh otca konanie o zmene úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému, v ktorom je vykonávané rozsiahle dokazovanie, vrátane znaleckého. Z obsahu spisu vyplýva, že maloletý sa s otcom stýkal do 30.11.2014, následne bol hospitalizovaný na klinike detskej psychiatrie a od uvedeného dňa otec maloletého nevidel. Od uvedeného obdobia sa maloletý rovnako nestýka ani s navrhovateľkou, ktorá je jeho starou matkou. Podľa tvrdenia otca a navrhovateľky je za tento stav zodpovedná matka dieťaťa, ktorá otcovi a jeho matke bráni v styku s maloletým, zatiaľ čo podľa tvrdenia matky absencia ich stykov je vynútená správaním maloletého, ktorý odmieta styk s otcom aj starou matkou a obava z prinútenia ho k takýmto stykom vyvoláva u neho úzkostné stavy a psychické problémy. Stretávanie maloletého s otcom tak neprebíha a to napriek tomu, že vo veci 16P/204/2010 bolo nariadené Krajským súdom v Trnave dňa 27.02.2015 pod sp. zn. 11CoP/13/2015-460 neodkladné opatrenie, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že oprávnil otca stýkať sa s maloletým každú prvú sobotu v mesiaci od 14:00 hod. do 16:00 hod.. Zo spisu vyplýva, že súd prvej inštancie pre účely úpravy styku starej matky s maloletým zisťoval názor dieťaťa, ktoré s ohľadom na vek je aj podľa názoru odvolacieho súdu schopné vyjadriť svoje pocity a želania a je treba k nim prihliadať. Z vykonaných početných psychologických vyšetrení maloletého a to tak v rámci konania sp. zn. 16P/204/2014 ako aj v tomto konaní, realizovaných či pred ustanoveným súdnym znalcom PhDr. Igorom Obuchom, alebo v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Šaľa, príp. na pohovore s kolíznym opatrovníkom na pôde Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky je nepochybné, že v súčasnom období maloletý dôrazne odmieta styk s otcom a celou jeho rodinou, teda aj s navrhovateľkou. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že u maloletého sú prítomné známky emočnej labilitity, pričom závery z vykonaných psychologických vyšetrení sa zhodujú v tom, že nie je vhodné, aby bol maloletý nútený stýkať sa proti svojej vôli s osobami, s ktorými si to neželá. Je pritom bez

právneho významu, ak s navrhovateľkou v dávnej minulosti mal maloletý dobré vzťahy, a mal k nej silné citové väzby, keďže v súčasnosti už tomu tak nie je. Žiadne z psychologických vyšetrení z posledných rokov nepodporilo tvrdenie navrhovateľky o tom, že by maloletým prezentovaný názor v tomto konaní, nebol v skutočnosti jeho názorom, ale názorom matky maloletého. Pokiaľ sa navrhovateľka odvoláva na znalecký posudok Doc. MUDr. S., treba uviesť, že tento bol vyhotovený ešte v r. 2012, pričom súd musí vychádzať zo skutkového stavu zisteného ku dňu vyhlásenia rozhodnutia. Novšie znalecké dokazovanie nedospelo k záveru, že by negatívny vzťah maloletého k otcovi (resp. k navrhovateľke) bol výsledkom manipulácie zo strany matky. Rovnako nie je možné dospieť k záveru tvrdenému odvolateľkou, že maloletému matka kradne identitu, pretože samotná skutočnosť, že dieťa sa na facebooku prezentuje ako P. A. k takémuto záveru nemôže viesť pre nedostatok presvedčivosti. Treba si uvedomiť, že maloletý má už 13 rokov, je vo veku puberty, kedy deti začínajú postupne dospievať a inak vnímať aj svet okolo seba. Súčasne deti prechádzajú obdobím vzdoru a zvýšenej precitlivenosti, a aj prezentovanie maloletého takouto formou môže byť jedným z takých prejavov, pričom rodičia aj okolie by k deťom v tomto období mali pristupovať s rešpektom a pochopením. Navrhovateľka v odvolaní tiež namietala prílišnú stručnosť a tendenčnosť zápisnice z pojednávania zo 16.04.2016 (zrejme mala na mysli zápisnicu zo dňa 26.04.2016), s čím sa ale odvolací súd nestotožňuje, keď podľa jeho názoru zápisnici nemožno vytknúť ani prílišnú stručnosť, ani tendenčnosť a pokiaľ navrhovateľka nesúhlasila s tým, čo bolo do zápisnice diktované, mohla ešte počas pojednávania požiadať o opravu protokolovaných výrokov. Odvolací súd nezistil, že by postupom súdu bolo bývalo navrhovateľke upreté právo na spravodlivý súdny proces ako odvolateľka tvrdila, a to ani rozhodnutím samotným, ani postupom súdu rozhodnutiu predchádzajúcim.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd berúc do úvahy zistený skutkový stav, nemohol dospieť k inému záveru než už dospel súd prvej inštancie a síce, že úprava styku starej matky s maloletým nie je v súčasnosti namieste. Takáto by totiž prichádzala do úvahy jedine vtedy, ak by bola na prospech maloletému, čo nie je uvedený prípad, kedy naopak, bolo preukázané, že maloletý si to výslovne neželá a má z toho strach (okrem iného tiež z obavy, že prostredníctvom starej matky by sa dostal do kontaktu aj s otcom). Cieľom ust. § 25 ods. 5 Zákona o rodine zaiste nie je dosiahnuť súdnym rozhodnutím prinútenie maloletého dieťaťa k stykom s blízkymi osobami za každú cenu. V uvedenom prípade je zrejme, že trvanie na úprave styku starej matky s maloletým by nevedlo za daných okolností k sledovanému cieľu, ktorým je duševná a citová stabilita a optimálny rozvoj dieťaťa, keď naopak, stretávanie maloletého so starou matkou je pre dieťa evidentne traumatizujúce a už obava z neho vyvoláva u neho emočnú nestabilitu. Tak, ako správne konštatoval už súd prvej inštancie, aj odvolací súd je toho názoru, že maloletý by styk s navrhovateľkou nevnímal ako realizáciu svojho práva zostať v kontakte aj so svojim širším príbuzenstvom, ale ako nepríjemnú povinnosť či nátlak. V neposlednom rade treba potom vziať do úvahy, že v čase, keď otázka vhodnosti styku otca s maloletým a jeho rozsah sú stále predmetom skúmania a dokazovania v konaní sp. zn. 16P/204/2014, nebolo by vhodné, aby bol maloletý nútený k styku s otcom nepriamo a to cestou prípadnej úpravy styku dieťaťa so starou matkou, ktorá situácia by s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote, nastala, čo by vzhľadom na prebiehajúce dokazovanie za súčasnej situácie bolo kontraproduktívne a súčasne by predstavovalo obchádzanie záujmov dieťaťa.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky navrhovateľky za relevantné a tak spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, majúc za to, že úprava styku starej matky s maloletým nie je v súčasnosti v záujme dieťaťa. Vzhľadom na uvedené ako aj na to, že stará matka ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré by mali vplyv na správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

17. Zároveň odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ustanovení § 52 CMP v spojení s § 58 CMP a ust. § 396 ods. 1 CSP.

18. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.